

Yeter Akbaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.06.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Eftelya

Sabahın erken saatlerinde.
DüŒerdi yoğa.
Esmer, yağız bir delikanlı.
Kafada düŒünceler,
Elleri cebinde.
Geçim kaygısı, faturalar,
Bir kuru sevda...
YaŒamın verdiği umudu,
Eftelya'nın gözlerinden alırdı.

Eftelya...
Kızıl saçlı deniz kızı.
Esmerliğinden utanırdı delikanlı.
Saçlarının kızılığında,
Hülyalara dalınca,
Unuturdu geçim kaygısını.
Onca derdin yerini,
Bir tebessüm alırdı.
GüneŒ yanığı elmacıklarında...

Yeter AkbaŒ

Eskimeyen Sadâ

Yıkık duvarlar altında kalmış o güzel günlerim.
Sen çocukluk dersin, ben ise sevinçlerim.
En hakikatli duyguların eşiğindeyim.
Mazi bir kenara, ben anıların düşündeyim.

Beton yığınlarının gölgesinde kalmış,
Dalında bahar saklayan çiçekler.
Gönlümde sıcacık bir uğultu,
Hiç eskimeyen o güzel dünler.

Şimdi nereye baksam oradayım.
Bir gülün alında, morundayım.
Nerede içime koca bahar sığdıran günler?
Ben bu iğrenç zamanın hep dışındayım.

Yeter Akbaş

İçimdeki Ukde

Bir bardak oralet içtiğimde canlanır gözümde mazi.
Teyibe kaset takip türkü dinleyerek büyüyen çocuktum.
Kasetin içindeki şeridi sar baştan yaparak parmağımınla döndermekten ibaretti en saf mutluluğum.
Kışın ayazında bir bardak oralet ısımarlayandı içimi ısıtan.
Şimdi yerinde yok içimi ısıtan.
Karın diz kapaklarımı geçtiği zamanları özledim.
Bayır aşağı durmaksızın kızakla kayarken en aşağıya geldiğimde tekrar kaymak için hevesle o bayırı çıkmayı özledim.
Ayazın yüzüme en sert şekilde vurufta sınımsıcak gülüşlerden hiçbir şeyin umrumda olmadığı zamanları özledim.
İki çift çorap giyinmeme rağmen ayakkabımın içine kadar giren soğukluğu özledim.
Eve üstüm başım sıırıslıklam geldiğimde direk sobanın yanına koşmayı, sobada közlenen patatesleri özledim.
Akşam hep beraber içilen sınımsıcak çorbayı özledim.
Amcama sarıldığımda verdiği o renk renk kaplı halleyi özledim.
Sadece kışı değil çocukluğumda yaşadığım her mevsimin, her ânını özledim.
Sabahtan akşama kadar oynadığım sokak oyunlarını özledim.
Akşam ezanından sonra dışarı çıkamazdım.
O yüzden akşam ezanına kadar bildiğimiz tüm oyunları oynardık en güzeldinden.
Sevdiklerimle beraber köydeyken akşam olduğunda çalı çırpı topladıktan sonra ateş yakıp, o ateşin etrafında çekirdek eşliğinde edilen sohbetleri özledim.
Köyde çatısı olmayan evin üzerindeki toprakta oynadığım bilye oyununu özledim, kimin en çok bilyesi olacak yarışı içerisindeydi herkes'hiçbir çıkar olmadan o küçük kalplerde...
ŞİMDİ ESKİ GÜNLERİMİ ÖZLÜYORUM
"BİZ" KELİMESİNİN TAM ANLAMıyla SEVDİKLERİMLE BERABER "BİZ"OLDUĞUMUZ ZAMANLARI.
BUGÜN "BİZ"LER AZALDI."BEN"LER ÇOĞALDI.
HERKES BİRBİRİYLE YARIŞ İÇERİSİNDE.
ANLAMAM BU ANLAMSIZ ÇABA NEDEN ?

Yeter Akbaş